

forslag om at yde et Laan til Opførelse af en Embedsbolig til Herredsfogeden i Storeheddinge. Det er efter de sædvanlige Regler, saa jeg skal ikke omtale det nærmere.

Hermed skal jeg anbefale samtlige af mig omtalte Ændringsforslag til Vedtagelse.

K. M. Klausen: Det er kun nogle enkelte Spørgsmaal, jeg har at omtale under dette Budget. Der er et Forslag fra Ministeren, som gaar ud paa at udleje 20 Fangers Arbejdskraft til et Andelsselskab, der hedder „Alhedens Mergelforsyning“, et Selskab, hvis Opgave er at føre Mergel fra Kølsen Mergelleje ad Aalestrup—Viborg og Herningbanen. Sikkert er det et udmærket Selskab, som vi fra vor Side alle have været villige til at støtte. Blandt andet havde vi ønsket at give det selve Mergellejet, saa det kunde hente fri Mergel der. Derimod have vi ikke set os i Stand til at støtte Selskabet ad denne Vej ved at udleje Fangernes Arbejdskraft til det. Meningen er, at der skal overlades det 20 Fanger fra Horsens Straffeanstalt for et Tidsrum af 6 Maaneder, og deres Arbejdskraft udlejes for 1 Kr. pr. Dag. Det er samme Betaling, som Hedeselskabet nu giver. Der er til denne Sag knyttet 3 forskellige Bevillinger, som vi fra Socialdemokratiets Side modsætte os. De andrage tilsammen et Beløb paa 2,820 Kr., der skal anvendes dels til Fangernes Kost og Ophold, dels til Forplejning og Tilsyn for det Opsyn, som skal være med dem, og til Inspektionsrejser. Endelig anvendes 1,000 Kr. til Opførelse af en Fangebolig. Jeg forstaar nu for øvrigt ikke, hvorledes det er muligt at opføre en Bolig, der skal rumme saa mange Mennesker, for 1,000 Kr., men det faar være Ministerens Sag; han har naturligvis overvejet dette Spørgsmaal, saa at det kan lade sig gøre, saaledes at Fangerne kunne komme til at bo forsvarligt.

Naar vi ikke have villet gaa med der-til, er det, fordi vi synes, at det ikke er rigtigt at udleje Fangerne til noget af det strengeste og sværeste Jordarbejde, man har, og jeg tvivler meget om, at Fangerne virkelig ere skikkede til at paatage sig et saa svært Arbejde. Det kan naturligvis være en stor Fordel for dette Selskab at

kunne faa saa billig Arbejdskraft som til 1 Krone pr. Dag; jeg antager, at hvis det skulde leje anden Arbejdskraft, vilde det vel komme til at give en Dagløn af omkring 3 Kroner, saa det kan godt være, at det er en ret betydelig Støtte for dette Selskab. Men jeg ønsker nu ikke at være med til at støtte Selskabet paa den Maade. Naar vi have overladt en lignende Arbejdskraft til Hedeselskabet, er det, synes jeg, et helt andet Forhold. For det første er det et helt andet Arbejde, dette at være med til at opdyrke Heden, grave Huller og plante. Det er sikkert et langt mere interessant Arbejde og heller ikke saa anstrengende som at arbejde i en Mergelgrav. Det er disse Grunde, som have været medvirkende til, at vi ikke have villet være med til at støtte dette Forslag.

Dernæst er der fra et socialdemokratisk Mindretals Side stillet et Ændringsforslag om, at Bevillingen paa 4,000 Kr. til Flakkebjerg og Landerupgaard, hvoraf de 1,600 Kr. gaa til Flakkebjerg, nedsættes med 1,600 Kr. Naar denne Sag er dragen frem nu ved 3die Behandling, er det ikke, fordi vi ønske at faa en Gentagelse af de meget udførlige Forhandlinger, som førtes ved Finanslovens 1ste og 2den Behandling, men en af Grundene er den, at vi ikke længere ønske, efter alt hvad der er fremkommet om Flakkebjerg, at være med til at bevilge Statstilskud til denne Anstalt. Derfor foreslaa vi at nedsætte Beløbet med 1,600 Kr. Ganske vist betyder det vist ikke meget for Flakkebjergs økonomiske Drift, idet Selskaberne „Flakkebjerg“ og „Landerupgaard“ eje en meget stor Formue, som de nu ere begyndt at spise op, og saa kunne de naturligvis ogsaa godt skaffe de 1,600 Kr., de ellers have faaet fra Statens Side. Men, som sagt, vi holde ikke af at være med til at yde et Statstilskud til en Anstalt, hvis Bestyrer har været omtalt paa den Maade, som Tilfældet har været, her i denne Sal. Dernæst ønske vi ogsaa, at den højtærede Minister nu snart vilde indlede Forhandling med Bestyrelsen for de to Anstalter, og det skulde glæde mig, om den kunde føre til, at man blev enig om en Overenskomst, saaledes at Staten kunde overtage disse to Anstalter. Det er mu-